

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדון 3, פל. 03-2262/3/4 תאריך: 136 • העורך הראשי: אורי אבנרי • ראש המערכת: יוסי ינאי • עורך תכנית: יוסי שנק • עורכת כיתוב: לילית כוונר • צלמי מערכת: ציון צפירי וענת פרנרופטי • ראש המינהלה: אברהם סימון • מחלקת המודעות: רפי זכרונני • המו"ל: "העולם הזה" בע"מ • מודפס ב"הדפוס החדש" בע"מ • תל-אביב, רחוב כך • אביגדור • הפצה "גד" בע"מ • גזופת צינורגריפה "בכפ" בע"מ.

ינאי שהה במשך שבוע תמים בכפר וב-כפרים הסמוכים לו. הוא גילה דבר ש התגלה אחר כך גם למיטרה: שהטילים נגנבו מהבסיס הצבאי שבגליל המערבי.

תוך כדי חקירתו נתקל ינאי פעמים רבות בשמו של השייח' הדרוזי ג'אבר מועדי. הוא שמע שמועות שונות על ה מיסחר בנשק גנוב, והוזכר גם שמו של השייח' על כן יצא ינאי לביתו של השייח' ג'אבר וראיין אותו על נושא זה. ג'אבר הכחיש שמועות אלה מכל וכל.

בפעם השניה ביקר ינאי את השייח' ג'אבר בתחילת השנה. אחרי רצח הח"כ הבידואי השייח' חמאד אבו-רביע.

כששודרה ההודעה הראשונה על הרצח, ביום השני בשעה 8.00 בלילה, טילפן אלי ינאי. החלפנו דיעות על האפשרות שמישפחת השייח' ג'אבר מועדי קשורה ברצח.

במשך הלילה עבד ינאי על הנושא. נודע לו שעוד באותו לילה נעצרו שלוש שת בניו של השייח' ג'אבר כחשודים ברצח. מה שהיה, כמה שעות לפני כן, רמז אינטואיטיבי פרוץ, הפך אפשרות נור

אם לא מצאת עניין בסידרת-המאמרים /ואו בסידרת-הטלוויזיה, אני יכול רק להתנצל - מבלי להתחרט.

בשבוע שעבר יצא הספר העולם הזה בעיקבות עמוד האש, שבו נלקטו כל ה כתבות של דן עומר, שהופיעו בשבועון. במסיבה צנועה, שנערכה לכבוד עורכי ה סידרה, חולק ספר זה לכל מי שלקח בה חלק וגם לאנשי רשות-השידור, וב-ראש יו"ר הרשות, הפרופסור ראובן ירון, והמנכ"ל, יוסף ("טומי") לפיד, ש כתב גם הקדמה לספר, שהופיע בהוצאת פרוח.

עצם העובדה שבספר אחד הופיעה הקי דמה של טומי לפיד ואחרית-דבר של אורי אבנרי - יש בה אולי עדות מעודי דת. לכך שבעלי דיעות המנגודות באופן קוטבי יכולים למצוא עניין משותף בטיי פוח יצירה חינוכית על עברנו הלאומי.

"רוצח יהיה חבר כנסת?"

שלוש פעמים בחייו ביקר יוסי ינאי בביתו של הח"כ השייח' ג'אבר מועדי

שייח' ג'אבר בכיתו עם יוסי ינאי. אני לא רוצה אותך בתוך הבית שלי!

ראה, אך בית המשפט אסר את פירסום שמותיהם של העצורים בתוך רצח הח"כ.

גליון השבוע של העולם הזה (2263) הופיע למחרת הרצח. קוראים חדיעין שמו בוודאי לב לך שיותר ממחצית ה כתבה על הרצח היתה מוקדשת לשייח' ג'אבר מועדי - למרות שעל פי מה ש הותר או לפירסום, לא היה לו כל קשר לפרשה.

אחרי צאת הגליון היה די זמן כדי להכין כתבת-חקיר מעמיקה על מיקרה הרצח של אבו-רביע. לגיליון השבוע ש לאחר מכן. בית המשפט עדיין לא הרשה את פירסום העובדה ששלושת בני ה שייח' הדרוזי הם העצורים בפרשת הרצח. אולם לנו, במערכת, היה ברור שאנו חייי בים להסתכן ולשבור את קשר השתיקה. כדי שלא להיות מואשמים במישפט דיבה, אך כדי שציבור קוראי העולם הזה יבין בדיוק מה עומד מאחרי הרצח שהסעיר את המדינה, היה צריך לעשות תרגיל עיתונאי שבוודאי ייכנס להיסטור ריה של העיתונות הישראלית. שער העו לם הזה שהופיע באותו שבוע (העולם רה 2264) נשא תמונה גדולה של השייח' ג'אבר מועדי, ולידו הכותרת: "רוצח יהיה ח"כ?"

במערכת היה ידוע כמעורפל סיפור על מיקרה-רצח שבו היה השייח' ג'אבר מר עדי מעורב לפני שנים רבות. ינאי חת ליט להיכנס ישר אל גובי-האריות, ביתו של השייח' ג'אבר מועדי עצמו, ולשאול אותו על רצח זה. בתוך הכתבה על רצח אבו-רביע פירסמנו, במיסגרת, כתבה על (המשך בעמוד 20)

יוסי ינאי

מנכ"ל לפיד עם דן עומר לא אכסודוס חדש

בכפר ירכא שעל כביש עכו-צפת בגליל. הפעם הראשונה היתה לפני כחמש שנים. בכפר הערבי אבו-סנאן היתה התי לקחות בין שתי חמולות דרוזיות. ינאי יצא לסקר את הפרשה, שהסעירה או את הארץ כולה.

מילבד תיאור מהלך ההתפרעות באבו סנאן, הבנת שורשי הטינה בין שתי ה מישפחות היריבות והרקע לשינאה ביניי הן. עניינה את ינאי שאלה נוספת: מניין השיגו בני-הכפר את כלי הנשק והתח מושת, שבהם השתמשו בעת ההתפרעות? היתה זו הפעם הראשונה שבה השתמשו בקרב בין מישפחות ערביות בטילי-כתח.

נכון גם ההיפך: לעיתים די לחזות במשך כמה דקות בחלק של יצירה, כדי לעמוד על איכותה הטובה.

ראיתי פרק אחד של עמוד האש ש הוקרן ביום-העצמאות של השנה שעברה. כימעט והחמצתי אותו. אמלתי לעצמי: "מה זה כבר יכול להיות? הטלוויזיה ה ישראלית עוסקת בהיסטוריה? זה לבטח עוד יצירת-קישט תעמולתית, מן הסוג ה ידוע. לכל היותר, אכסודוס חדש".

בכל זאת הפעלתי את המקלט. החלטתי לחזות בפרק במשך כמה דקות, לעמוד על טיבו הגרוע ולעבור לעיסוק פורה יותר. תחת זאת ישבתי מול המכשיר עד הרגע האחרון, נרגש ומרותק. להפתעתי הרבה, היתה זאת יצירת-מופת של הי סוריה טלוויזיונית - הגננת, מאופקת, מאוזנת, חינוכית, מרגשת.

לקראת הקרנתה הסדירה של הסידרה כולה שאל אותי דן עומר אם יש מקום, לדעתה, לכתבה שתספק חומר-רקע על הכי נת הסידרה, תוך שימוש בחומר העצום שנאסף בידי המראיינים, ושרק חלק קטן ממנו מצא את מקומו בסידרה עצמה.

לא הייתי בטוח איך יתייחס הציבור לסידרה, ואם היא תהפוך מארע טלוויזיוני בכל השכבות. גם לא הייתי בטוח

אינא ירי

לחיות עורך-עיתון פירושו לקבל החלטות.

העורך הוא המחליט מה מתפרסם ב עיתון ומה לא. כלומר: הוא מחליט מה מוצע לך לקריאה. השאלה הראשונה ש הוא שואל את עצמו היא: האם זה מעני יין? האם אתה, הקורא, תהיה מעוניין לקרוא זאת?

אני מודה שמדי פעם אני פוסח על שאלה מכרעת זו, ושואל את עצמי שאי לה אחרת לגמרי: האם חשוב שאתה, הקורא, תקרא זאת?

אני יודע שיש בזה מידה רבה של חוצפה. האם אני רשאי להחליט מה טוב לך? אני רק מקווה שאתה נותן בי אמון ושתטעם מן התבשיל המוגש לך, אף אם אינך מבין, ברגע הראשון, מדוע אנחנו ביטלנו אותו.

כך נהגתי לגבי הסידרה הטלוויזיונית עמוד האש.

האם מותר לאנוס?

מספרים על מבקר-תיאטרון שיצא מר אולם-ההצגה אחרי חמש הדקות הראשון נות, וכתב עליה ביקורת קטלנית. שאלתו כיצד הוא מעז לכתוב ביקורת על מחזה

יו"ר ירון מקבל את הספר בעיקבות עמוד האש

שרק את ראשיתו ראה. השיב המבקר: "אני צריך לאכול ביצה שלמה, כדי לדעת שהיא סרוחה."